

КУДА ИДЕ И КАКВО ЈЕ НАШЕ ОБРАЗОВАЊЕ (одговор новинарки Преса)

Питања су комплексна и не може бити једноставан одговор.

Пријемних испита нема већ две године, осим у специјализованим школама (математичка, филолошка гимназија...). Пријемни су до тада били шаблонски. Постојала је збирка, изузетно тешка и превазиђена. Потпуно исти задаци су били на пријемном. Упркос томе, резултати нису били добри, јер су примери били архаични и блиски средњошколском нивоу образовања. Таква збирка је постојала последње две деценије и било је крајње време да се нешто промени. Пре тога су постојали пријемни са непознатим задацима и тај систем је био много бољи. Деца су се за пријемни спремаола кроз школовање и на основу збирки са претходних пријемних испита.

Завршни испити након основне школе уведени су прошле школске године по стандардима који су у међувремену усвојени. Не бих се сложила са мишљењем да је њихов квалитет опао, већ да су уведена различита мерења знања наших ученика. Инсистира се на примењивости знања у практичним ситуацијама, на читању и разумевању текста, а мање на знању и репродукцији чињеница које се касније брзо забораве.

Чињеница је да је развој средстава масовне комуникације утицао на читалачке навике наших ученика, да постављање стандарда није праћено одговарајућим програмом рада, па су наставници и њихова умешност да све то ускладе, препуштени сами себи. Неопходно је системски ускладити програме са стандардима за крај основног образовања.

Апсолутно се не слажем са мишљењем да професори отаљавају свој посао, изузетака вероватно има, као и у свим струкама. Већина се на сваком кораку бори са раскораком између теорије и праксе у друштву у коме се живи све брже и нема места повратку на старо. Оно што је добро је спремност за промене онога што се у систему показало као слабост, као и очување онога што је у њему било добро.

Оно што није добро је неспремност да се изузетни резултати вреднују. И данас постоји могућност да остане без посла управо онај чија је продуктивност била највећа, али о томе је још Радоје Домановић говорио пре више од сто година у приповеци "Мртво море", а реч је о нашим наравима које систем подржава.

Прашина која се подигла око вредновања правописа на завршном испиту, показала је да наше друштво још увек препознаје шта су праве вредности и да је способно да их сачува и бори се против полуписмености, јер су професори српског језика усамљени у односу на медије који врше изузетан утицај на наше друштво у том сегменту образовања.

Родитељи, као незаобилазни фактор у процесу образовања, све мање времена имају за своју децу и често се њихов однос према образовању своди само на оцене, не питајући се да ли и колико је знања у њима видљиво. Зато је и професорима теже да објасне деци да је важније шта знају него коју су оцену добили. Разумљиво је понашање родитеља, јер ће упис у одређену школу зависити од броја бодова које ученик носи из школе и са завршног испита.

Сви ми знамо из искуства наших просечних ученика, чак и слабијих, да се врло лако уклапају у све системе образовања на свету и постају веома успешни, управо захваљујући нашем захтевнијем образовању. Неопходно је ускладити систем образовања са захтевима друштва и његовог развоја, али и појачати развој критичког мишљења наших ђака, како не би постали јефтина радна снага и само потрошачи великих трговинских ланаца.

Јасмина Станковић, потпредседница Форума београдских основних школа и председница Београдске подружнице Друштва за српски језик и књижевност Србије